

Име

Държавно лесничество "Берковица", административна принадлежност РУГ Берковица. Лесоустройствен проект 1999 година, ревизионен период 1988-1998.

Местонахождение

Територията на лесничеството се намира в Северозападна България и попада в югозападната част на област Монтана, община Берковица. Съседни държавни лесничества са, както следва: на изток то граничи с ДЛ "Враца", на юг с ДЛ "Своге" (Софийска област) и УОГС "Петрохан"; на югозапад с високопланински пасища, отвъд които е границата с Република Сърбия, на запад с ДЛ "Говежда" и на север с ДЛ "Монтана".

Площта на лесничеството е разположена в землищата на следните населени места:

Община Берковица - гр.Берковица, с.Бальовица, с.Бисрилица, с.Бокиловци, с.Боровци, с.Гаганица, с.Замфирово, с.Комарево, с.Костенци, с.Лесковец, с.Мездра, с.Песочница, с.Пърличево, с.Ришовица и с.Черешовица.

Община Вършец - гр.Вършец, с.Спанчевци, с.Стояново, с.Долно Озирово, с.Горно Озирово, с.Горна Бела речка и с.Долна Бела речка.

Географско положение

Територията на лесничеството е разположена върху северните склонове на западна Стара планина и част от Западния Предбалкан. По-конкретно, на юг то обхваща горските комплекси по северните дялове на планините Берковска (от границата с ДЛ "Говежда" до тази с УОГС "Петрохан") и Козница (от Тодорини кукли до дефилето и пътя за гара Лакатник). В източната си част, лесничеството е разположено върху западните и югозападни дялове на Врачанската планина.

Очертанията на граничната линия на лесничеството образуват неправилна бъбрековидна форма. Средната дължина (по права линия) в посока северозапад-югоизток е около 37 км, а в посока североизток-югозапад - 26 км. Най-голямото разстояние между две крайни точки е 38 км, а най-малкото 13 км.

Релеф

Релефът на лесничеството е много разнообразен. Типично планински е релефът в Стара планина. Билата са с ясно изразена високо издигната инициална повърхнина (около 1300-1700 м н.в.) и склонове с дълбоки ерозионни врязвания, спускащи се към дълбоките речни корита до 450-650 м н.в.

В югозападната и западната част на лесничеството е застъпен ниско до средно планински ридов релеф с по-слабо издигната повърхнина (около 700-1000 м н.в.)

Териториите прилежащи към Врачанската планина, са част от вътрешния Предбалкан. По южната периферия на Бързийско-Ботунското понижение минава морфоструктурната граница между Главната верига и същинския Предбалкан.

В централната част на лесничеството горските масиви са разположени върху хълмисто-ридов релеф (350-500 м н.в.), а северните части са разположени върху равнинно-хълмист релеф (до 400 м), учленен на места от потъване през неоген - кватера (150-200 м).

Най-голямата надморска височина в горския фонд е в отдел 133 е - 1932 м, а най-ниската в отдел 44 г - 198 м н.в.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	69,6	0,3
полегато (5-10)	828,0	3,3
наклонено (11-20)	6606,8	26,7
стръмно (21-30)	11270,2	45,6
мн.стръмно (над 31)	5973,0	24,1
Общо:	24747,6	100,0

Хидроложки условия

Многобройните малки и големи водни течения, които протичат през територията на лесничеството са притоци на р.Огоста в нейното горно течение. В планинската част

реките и доловете имат сравнително стръмен надлъжен профил и постоянен воден дебит. Обратно, реките и доловете извиращи от хълмистите предпланински части има променлив воден дебит и често се срещат суходолия.

Територията на лесничейството включва водосборите на реките: Златица, Бързия с приток Берковска река и Ботуня с приток р. Черна.

Геоложки строеж

Разнообразието на основните скали на територията на лесничейството е голямо. В Старопланинската верига са разположени две формации: в югозападната част диабазфилитоидната формация (филитоидни и зелени шисти, кварцити, гранити и диорити) и в централната южна част на лесничейството формацията на старопланинските калциево-алкални интрузии (гранити и гранодиорити).

На юг от линията Бистрилица - Боровци - Замфирово - Пърличево, в хълмисто-предпланинския и част от равнинно-хълмистия подпояси се е формирала твърде разнолика платформа от средно до силно изветрели кварцити, пясъчници, конгломерати (вкл. и богата гама от преходи между тях), както и от пясъчливи варовици и варовити пясъчници, лиски, гама от различни видове мергели и варовици. На север от споменатата линия изцяло в равнинно-хълмистия подпояс се е развила платформа от по-устойчиви варовици от долната и горната креда. Варовиците са разпространени и в югоизточната и източната част на стопанството - териториите прилежащи към част от вътрешния Предбалкан (Г.Б.Речка - средно триаски) и Врачанска планина (Г.Озирово - от юра и апта).

По течението на реките Златица, Бързия, както и някои от по-големите им притоци са формирани халоцен и кватерни речни тераси (наносни), предимно от пясъци и чакъл.

Климатични условия

Съгласно "Климатичните райони на България и техният климат" (Събев и Станев, 1963), територията на лесничейството попада в Умерено-континенталната климатична подобласт на Европейско-континенталната климатична област. В зависимост от значителните различия, които се проявяват в комплекса от физико-географски условия, имащи значение за климата на района, частите с различна надморска височина се числят към следните климатични райони:

Северен климатичен район на Дунавската равнина;

Планински климатичен район - Среднопланинска част (1000-2000 м н.в.).

Според горскорастителното райониране на България (Захариев и др., 1979) територията на лесничейството попада в Мизийската горскорастителна област, подобласт Северна България и обхваща два пояса и пет подпояса.

М-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите гори (0-400 м н.в.)

Тук попадат горските площи разположени в най-ниските части на лесничейството. Средната януарска температура е отрицателна - между $-0,3^{\circ}\text{C}$ и $-3,2^{\circ}\text{C}$. Снежната покривка се задържа от 41 до 63 дни. Дължината на вегетационния период е 6,5 до 7 месеца.

М-I-3 - Хълмисто-предпланински подпояс на смесените широколистни гори (400-600 м н.в.)

Той обхваща горските площи разположени в ниските, средновисоките и част от високите хълмисти райони на Предбалкана. Средната януарска температура е между $-1,3^{\circ}\text{C}$ и $-2,5^{\circ}\text{C}$. Снежната покривка се запазва между 40 и 67 дни. Дължината на вегетационния период е 6-6,5 месеца.

М-II-1 - Нископланински подпояс на горите от горун, бук и ела (600-1000 м н.в.)

Тук са разположени горите, намиращи се във високите части на Предбалкана и северните склонове на Стара планина. Средната януарска температура е между $-1,6$ и $-3,4^{\circ}\text{C}$. Снежната покривка се задържа между 48 и 82 дни. Дължината на вегетационния период е между 5,5 и 6 месеца.

М-II-2 - Среднопланински подпояс на горите от бук, ела и смърч (1000-1500 м н.в.)

Обхваща високите части на лесничейството. Средната януарска температура е между $-2,3^{\circ}\text{C}$ и $-5,2^{\circ}\text{C}$. Снежната покривка се задържа от 84-142 дни. Дължината на вегетационния период е 4-5 месеца.

М-II-3 - Горскопланински подпояс на смърчовите гори (1500-1800 м н.в.)

Този подпояс е най-малък по площ и обхваща само най-високите части на лесничейството непосредствено под вр.Ком. Средната януарска температура е между -

4,1 и -5,0°C. Снежната покривка се задържа около 140 дни, а дължината на вегетационния период е около 3,5-4 месеца.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в Таблица № 2 и Таблица № 3.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Пояси и подпояси	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина (до 1000 м н.в.)	M-I-2	10,6 / 11,7	-22,9 / -33,5	38,5 / 43,5
	M-I-3	9,6 / 10,6	-20,0 / -33,7	38,2 / 40,6
	M-II-1	7,5 / 9,9	-25,7 / -38,3	34,9 / 42,5
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	M-II-2	4,8 / 7,0	-22,2 / -26,7	28,2 / 35,5
	M-II-3	4,2 / 5,1	-24,5 / -24,7	29,9 / 32,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Пояси и подпояси	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина (до 1000 м н.в.)	M-I-2	493-661	VI	II-III
	M-I-3	562-910	VI	II-III
	M-II-1	570-672	V-VI	I, II, III
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	M-II-2	832-1296	VI	I-II / VIII-IX
	M-II-3	1032-1269	VI	III, X

Почви

В рамките на всеки лесорастителен пояс съществуват един или повече почвени типа, които са в зависимост от съществуващите в миналото и днес различни съчетания на почвообразуващи фактори. На територията на лесничейството се срещат следните типове почви:

- В Долния равнинно-хълмист и хълмисто предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.) - сивите горски почви;
- В средния Планински пояс на горите на бук и иглолистни (700-1800 м н.в.) - кафяви горски почви;
- Във Високопланинския пояс (над 1800 м) - планинско-горски тъмноцветни.

Освен посочените почвени типове, съществуват и почвени типове в различните горскорастителни зони, пояси и подпояси, известни като интразонални почви. От тях в района на лесничейството се срещат хумусно-карбонатните почви.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
сива горска	10266,5	41,5
тъмносива горска	2658,7	10,7
светлосива горска	1031,9	4,2
кафява тъмна	4336,0	17,5
кафява преходна	4954,4	20,0
кафява светла	488,9	2,0
планинска горска тъмна	36,1	0,1
хумусно-карбонатна	975,1	4,0
Всичко:	24747,6	100,0

В района на лесничейството щетите нанесени от ерозията са незначителни – засегнати са 634 ха или 2,4% от общата площ. Важни фактори за развитието на ерозинните процеси са: силно пресечения терен, наклонът, интензивната обработка и пашата.

Растителност

Територията на лесничейството спада към Мизийската горскорастителна област (М) и горскогеографска подобласт Северна България в хоризонтално направление, а във вертикално направление (по надморска височина) попада в следните пояси и подпояси:

М-I. Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на буковите гори (0-600 м н.в.)

М-I-2. Подпояс на равнинно-хълмистите смесени широколистни гори (0-400 м н.в.)

Растителните формации са главно от благун, цер, зимен дъб, келяв габър, клен, мъждряк и съпътстващите ги храстови видове. Обикновено блягуновите и церови (издънкови) формации са с примеси (1-4 десети) от зимен дъб, габър и други единично срещани се дървесни видове. Смесени блягуново-церови гори, също са често срещани.

М-I-3. Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (400 до 600 м н.в.)

Тук са разположени главно горите от зимен дъб. Поради ценната си дървесина обаче, горунът е бил подлаган на интензивна сеч, поради което днес са останали само единични насаждения от семенен произход, които поради многократното клоносечене са в лошо състояние. Вторичните (издънкови) гори от зимен дъб сега заемат предимно склоновете със сенчести изложения и най-често са примесени с цер, благун, бук, габър, липа и др. В този район се срещат макар и ограничено вторичните габърски насаждения, разположени по долните части на склоновете върху сравнително богати месторастения, примесени до 5/10 от горун, благун, бук, кестен, цер и други.

М-II. Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни

М-II-1. Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (600-1000 м н.в.)

М-II-2. Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1000-1500 м н.в.)

М-III-3. Подпояс на горнопланинските смърчови гори (1500-1800 м н.в.)

В района на ДЛ "Берковица" най-голямо богатство представляват буковите гори, които дават облика на Берковския и Вършечкия балкан (в т.ч. високите части на западния Предбалкан с н.в. 600-850 м). Оптимално разпространение те имат над 600 м н.в., но макар и по-ограничено се срещат и в по-ниските части с надморска височина около 400-500 м н.в.

В и около резервата "Горската кория", непосредствено под вр.Среден Ком, се намират естествени смърчови и елово-букови формации, едни от малкото в района на Западна Стара планина незасегнати от човешката дейност. Единично (до 2-3/10 от състава) естествен смърч и ела се срещат и в горната граница на гората в нелесопригодните площи в м."Зелени дол" (Източно от Тодорини кукли).

Непосредствено над резервата "Горната кория", в отдели 133 е, ж и 134 е, ж, се намира малка по площ (19,9 ха) клекова формация за която може да се твърди, че е единствена в Западна Стара планина.

В м."Мастъков кестенак" се намира единственото за цяла Северна България находище от кестен (*Castanea sativa*). Средната възраст на останалите стари екземпляри е над 130 год., а санитарното им състояние е силно и невъзстановимо влошено. По тази причина е отпаднал като защитена природна територия. Кестенът участва и в състава на младите и средновъзрастни, смесени буково-габърво-горунови формации до 3-4/10 от състава им. Наличието на единични стари екземпляри и в други части на лесничейството, свидетелстват за по-широкото му разпространение в околността на гр.Берковица в миналото. Не е доказан обаче естествения произход на кестеновите формации. Има и сведение за изкуственото му пренасяне тук през средновековието. За в бъдеще се предвижда разширяване на заеманите площи от този ценен дървесен вид. Обширни площи 1078,1 ха (4,4%) в момента се заемат от чисти и смесени с други видове келяв габърски формации.

В района на лесничейството доста голяма е площта на иглолистните култури, главно от бял и черен бор и по-малко от зелена дуглазка, смърч и лиственица. От широколистните видове при залесяванията са застъпени с по-голямо участие бука, кестена, брезата, явора, червения дъб и др.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %

Бял бор	1865,3	7,6	495,5	2,0
Смърч	268,7	1,1	278,6	1,1
Черен бор	872,1	3,5	664,3	2,7
Ела	183,5	0,7	181,3	0,7
Бяла мура	1,1	-	2,0	-
Лиственица	19,9	0,1	18,6	0,1
Веймутов бор	23,0	0,1	11,0	-
Зелена дуглазка	164,3	0,7	137,1	0,6
Атласки кедър	-	-	95,0	0,4
Деодарски кедър	-	-	11,4	-
Клек	19,9	0,1	19,9	0,1
Лъжекипарис	1,2	-	1,1	-
Секвоя	0,8	-	0,3	-
Корсикански бор	2,0	-	2,3	-
Бук	9427,7	38,2	9598,5	38,9
Червен дъб	50,1	0,2	525,1	2,1
Зимен дъб	3784,2	15,4	4238,2	17,2
Летен дъб	-	-	0,3	-
Благун	2651,3	10,8	2557,2	10,4
Цер	1886,4	7,6	2258,8	9,2
Габър	1186,3	4,8	1074,8	4,4
Бряст	1,4	-	2,1	-
Трепетлика	51,7	0,2	22,0	0,1
Явор	70,6	0,3	170,0	0,7
Бреза	98,0	0,4	17,1	0,1
Мъждрян	78,9	0,3	25,0	0,1
Орех	1,8	-	1,3	-
Акация	417,2	1,7	600,2	2,4
Келяв габър	1128,2	4,6	617,0	2,5
Айлант	0,7	-	30,3	0,1
Гледичия	-	-	25,1	0,1
Елша	5,0	-	1,6	-
Ива	4,5	-	2,8	-
Кестен	123,5	0,5	190,8	0,8
Конски кестен	0,3	-	0,3	-
Клен	7,1	-	1,1	-
Круша	0,8	-	0,8	-
Леска	1,3	-	-	-
Турска леска	1,5	-	0,8	-
Едрolistна липа	99,1	0,4	132,6	0,5
Дребнолистна липа	0,5	-	47,6	0,2
Сребролистна липа	119,6	0,5	508,8	2,1
Череша	4,1	-	4,8	-
Шестил	2,2	-	5,2	-
Планински ясен	31,1	0,2	79,7	0,4
тп I-214	2,8	-	0,3	-
тп Regenerata	0,6	-	-	-
Бяла топола	0,2	-	-	-
ВСИЧКО	24660,5	100,0	24658,6	100,0

Сегашният характер на горската растителност в района на лесничеството е представена от голям брой горскодървесни, храстови и тревни видове по важни от които са:

Иглолистни

смърч	Picea excelsa Bink.
ела	Abies alba Mill.
бял бор	Pinus silvestris L.
клеп	Pinus montana L.

Интродуцирани иглолистни

зелена дуглазка	Pseudotsuga douglasii
лиственица	Larix europaea
веймутов бор	Pinus strobus L.
черен бор	Pinus nigricans Host.
бяла мура	Pinus peuce Griseb.
атласки кедър	Cedrus atlantica
корсикански бор	Pinus corsicana K.

Широколистни

бук	Fagus silvatica L.
благун	Quercus conferta Kit
габър	Carpinus betulus L.

зимен дъб
цер
космат дъб
явор
клен
шестил
ясен
мъждрян
трепетлика
бяла топола
върба
черна елша
акация
едролистна липа
сребролистна липа
дребнолистна липа
кестен
воден габър
келяв габър
орех
офика
череша
круша
киселица
джанка
турска леска
брекина

Интродуцирани широколистни

Червен дъб
бреза
европейски тополи
италианска топола

Храсти

леска
люляк
глог
дряг
трънка
драка
ива
чашкодрян
бръшлян
птиче грозде, маслинка
черен бъз
шипка
смрадлика
малина
черна боровинка
червена боровинка
смрика
хвойна

Тревисти

планинска власатка
острица
еньовче
ежова главица
дебрянка
заешки киселец
заешка сянка
здравец
часовниче
иглика
камбанка
жълт кантарион
копитник
коприва
зъбник
лазаркиня
лудо биле
лютиче
женски папрат
мащерка
медуница
горска млечка
мъжка папрат

Quercus sessiliflora L.
Quercus ceris L.
Quercus pubescens Willd L.
Acer pseudoplatanus L.
Acer campestre L.
Acer platanoides L.
Fraxinus excelsior L.
Fraxinus ornus L.
Populus tremula
Populus alba L.
Salix alba L.
Alnus glutinosa Garth.
Robinia pseudoacacia
Tilia grandifolia L.
Tilia argentea Desf.
Tilia parvifolia Ehrh.
Castanea sativa Mill.
Ostria carpinifolia Scop.
Carpinus orientalis Lam.
Juglans regia
Sorbus aucuparia L.
Cerasus avium.
Pirus communis L.
Malus silvestris
Prunus divaricata Ledeb.
Corylus colurna
Sorbus torminalus

Quercus rubra L.
Betula alba L.
Бахелиери, Вернирубенс
И - 214

Corylus avelana L.
Syringa vulgaris L.
Crataegus monogina
Cornus mas L.
Prunus spinosa L.
Paliurus aculleatus
Salix caprea L.
Evonimus europaea L.
Hedera helix L.
Ligustrum vulgare L.
Sambucus nigra L.
Rosa canina L.
Cotynus coggygia L.
Rubus idaeus L.
Vaccinium myrtillus L.
Vaccinium vitis-idea L.
Juniperus communis L.
Juniperus oxycedrus L.

Festuca montana M.b.
Carex silvatica Huds
Galium silvaticum L.
Dactylis glomerata L.
Sanicula europaea L.
Oxalis acetosella L.
Asparagus tenuifolius
Geranium silvaticum L.
Geranium cicutarium
Primula officinalis
Campanula ranunculoides
Hypericum perforatum L.
Asarum europaeum L.
Urtica dioica L.
Dentarium bulbifera L.
Asperula odorata L.
Atropa belladonna L.
Ranunculus ficaria L.
Athyrum filix- femina Rath.
Thymus glabrescens Willd.
Pulmonaria officinalis L.
Euphorbia amygdaloides
Nephrodium filix-mass Rit.

напръстник	Digitalis grandiflora Mill.
незабравка	Myosotis silvatica Hofm.
орлов нокът	Lonicera etrusca Sauti
орлова папрат	Pteridium aquilinum Kunh.
бял равнец	Achillea millefolium
риган	Origanum vulgare L.
светлика	Lusula silvatica maxima Huds
горска слабонога	Impatiens noli-tangere L.
горска теменуга	Viola silvestris Lam.
горска ягода	Fragaria vesca L.
върболика	Epilobium angustifolium

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Берковица", установена при настоящата ревизия възлиза на 26450,7 ха, в т.ч. Народен парк "Врачански Балкан" - 3907,9 ха.

Общо предоставените площи (по заповеди), без да се изключват от ДГФ, които продължават да действат към 31.12.1998 год. възлизат на 88,3 ха. Чуждите земи в ДГФ (пътища от РПМ и др.) са с площ 18,4 ха. Горите, създадени върху земи от поземления фонд (гори ССФ) са с площ 158,6 ха в т.ч. на територията на НП "Врачански Балкан" - 14,9 ха. Земите по чл.10, ал.5 (подлежащи на реституция) са с площ 522,0 ха, от която залесена 498,8 ха.

От залесената площ (24661,1 ха), 20706,9 ха или 84,0% са насаждения с естествен произход, културите заемат 3934,3 ха или 15,9% и 19,9 ха или 0,1% са клек. Незалесената дървопроизводителна площ включва: сечища - 25,1 ха; пожарища - 17,2 ха и голини - 44,2 ха. От недървопроизводителните площи с най-голям дял са: нелесопригодните площи - 782,1 ха; поляните - 417,8 ха, нелесопригодните голини - 177,2 ха и скалите - 104,1 ха.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ (в т.ч. клек)	24661,1 (19,9)	93,3 (0,1)
Незалесена дървопроизводителна площ	86,5	0,4
Недървопроизводителна площ	1703,1	6,3
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	26450,7	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	4005,4 / 3830,2	15,2 / 15,5
Широколистни високостъблени	8176,7 / 7529,4	30,9 / 30,5
За реконструкция	3077,2 / 2337,2	11,6 / 9,5
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	10796,6 / 10574,9	40,8 / 42,9
Нискостъблени	394,8 / 389,4	1,5 / 1,6
ВСИЧКО:	26450,7 / 24661,1	100,0

Според функциите площта на ДЛ "Берковица" се разпределя, както следва:

- Гори и земи основно с дървопроизводителни и средообразуващи функции - 15987,0 ха (60,4%), от която залесена 15644,7 ха (59,1%);
- Гори и земи със специални функции - 10463,7 ха (39,6%), от която залесена - 9016,4 ха (34,1%), в т.ч. клек 19,9 ха.

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	2169,2	2131,4	13817,8	13513,3	15987,0	15644,7
Защитни	380,3	323,7	3411,7	2789,5	3792,0	3113,2
Рекреационни	470,9	438,8	1476,9	1426,0	1947,8	1864,8
Защитени	879,0	832,0	3240,5	2604,8	4119,5	3436,8
Други	106,0	104,3	498,4	497,3	604,4	601,6
Общо ЗРЗТ	1836,2	1698,8	8627,5	7317,6	10463,7	9016,4
Общо ДСФ+ЗРЗТ	4005,4	3830,2	22445,3	20830,9	26450,7	24661,1
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	4005,4	3830,2	22445,3	20830,9	26450,7	24661,1

По лесоустройствен проект (1988-1998 г.) е било предвидено ползване в размер на 441650 куб.м стояща маса с клони или средногодишно по 40150 куб.м. По проект е работено 11 години, като е рализирано ползването от 423293 куб.м или средногодишно по 38481 куб.м. Това показва, че ползването от всички видове сечи е изпълнено на 95,8% спрямо предвиденото по проект. Общо от главни сечи са добити 137969 куб. м или 78,3% от предвиденото, а от отгледни и санитарни сечи 285324 куб. м или 107,5% от предвиденото по ЛУП.

Санитарно състояние на гората

Като цяло фитосанитарното състояние на гората е добро. От направеното лесопаталогично обследване през 1998 год., както и от наблюденията по време на теренно-проучвателната работа се установи следното:

- по иглолистните култури има ограничено нападение от ръждива листна оса, а единично се среща борова процессионка и зимна борова летораслозавивачка;
- по смърча - единично от коренова гъба и смърчов ликояд;
- по дъба - ограничено от гъботворка, единично от педомерка, листоврътка и златозлатка;
- по кестена - ограничено от кестенов хоботник.

Резултатите от проведените различни мероприятия са положителни. Изведени са санитарни сечи в иглолистни култури и насаждения на площ 387 дка, в кестеновите насаждения на площ 40 дка и дъбовите насаждения на площ 482 дка.

В горския разсадник е проведена терохимична борба на площ от 7 дка срещу сечене на пониците с "Перуцин" и "Купроцин". След третото пръскане резултатът е положителен.

Повредите от дивеч са незначителни.

Засегнатите гори са с площ 5004,5 ха или 20,3% от всичките гори. По вид на повредите с най-голям дял е суховършието - 18,1% от общата площ на горите, като най-засегнати са зимендъбовите и благуновите издънкови насаждения, а от иглолистните - бялборовите култури.

Странични ползвания

Предвидената за паша площ е задоволила напълно нуждите от паша на кравите, биволите, конете и овцете. Проблем обаче е козятата паша в ДГФ. Рязкото увеличение на домашните кози след 1989 година и възможностите за пашуването им в ДГФ, съгласно чл.68, ал.11 от Закона за горите е довело до изостране на отношенията между лесничейството и местното население. Проблемът може да се реши единствено чрез регулиране броя на козите.

По проект е бил предвиден средногодишно добив от 160 т сено. С ликвидиране на овцевъдството, като дейност на лесничейството, потребността от сено рязко е намалела и добив почти не е реализиран.

През последните години добив на горски плодове и билки не е рализиран, а дейността на лесничейството е сведена до събиране на такси.

По проект е било предвидено отглеждане в разсадника и средногодишен добив по 3000 броя елхи. През последните две години са реализирани съответно 7786 и 7020 бр. елхи.

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП средногодишно	Реализирано средногодишно
Паша - площ	хектари	13021,2	?
Едър добитък	брой	8364	600
Дребен добитък	брой	52083	14600
Сено	тона	160	2,9
Горски плодове:	тона		
питомен кестен		3	-
черни боровинки		2	-
Билки – липов цвят	тона	3	-
Елхи	брой	3000	1346

Лечебни растения

Няма данни.

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Няма данни.

Лов и риболов

За територията на лесничеството е изготвен ловоустройствен проект, подвързан в отделен том, но неразделна част от лесоустройствения проект. В него са публикувани данните за рибовъдната и ловостопанска дейност през ревизионния период.

Защитени територии

На територията на ДЛ “Берковица” се намират следните защитени територии:

Резерват “Горната кория”, обявен със заповед N 508/28.03.1968 г. на МГГП, видоизменен със заповед N 15/8.01.1981 год. на КОПС, с обща площ 161,0 ха.

Народен парк “Врачански Балкан”, обявен със заповед N 1449/21.12.1989 год. на КОПС с обща площ 4016,4 ха, от която ДГФ с площ 3907,9 ха. и гори върху селскостопански земи с площ 14,9 ха.

Природна забележителност “Мраморната пещера”, обявена със заповед N 995/21.04.1971 год. на МГГП с обща площ 15,6 ха.

Природна забележителност “Хайдушките Водопади”, обявена със заповед N 995/21.04.1971 год. на МГГП с обща площ 1,0 ха.

Историческо място “Синия вир”, обявено със заповед N 2344/26.05.1971 год. на МГГП с площ 1,0 ха.

Историческо място “Калето”, обявено със заповед N 2344/26.05.1971 год. на МГГП с площ 25,3 ха.

Историческо място “Балова шума”, обявено със заповед N 2344/26.05.1971 год. на МГГП. Заема 7,7 ха от ДГФ на ДЛ “Берковица”. Останалата част е разположена в ДЛ “Говежда”.